

34 067 Wijziging van het Wetboek van Strafvordering in verband met de eigen bijdrage van veroordeelden aan de kosten van de strafvordering en de slachtofferzorg

Nr. 8

NOTA VAN WIJZIGING

Artikel I van het voorstel van wet wordt als volgt gewijzigd:

a. Onder vernummering van het vierde lid tot vijfde lid, wordt in artikel 592d een lid ingevoegd, luidende:

4. De rijksbelastingdienst, het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen, genoemd in hoofdstuk 5 van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen, en de Sociale verzekeringsbank, genoemd in hoofdstuk 6 van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen, verstrekken de Minister van Veiligheid en Justitie de gegevens over de bijdrageplichtige die noodzakelijk zijn voor de inning van de bijdrage.

b. Onder vernummering van artikel 592e tot 592f wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 592e

1. In afwijking van het bepaalde in de artikelen 592b en 592d kan de Minister van Veiligheid en Justitie, op verzoek van de bijdrageplichtige, bedoeld in artikel 592b, besluiten van inning of gedeeltelijk van verdere inning af te zien, indien de bijdrageplichtige:

- a. gedurende vijf jaar volledig aan zijn betalingsverplichtingen heeft voldaan;
- b. gedurende vijf jaar niet volledig aan zijn betalingsverplichtingen heeft voldaan, maar het achterstallige bedrag over die periode, vermeerderd met de daarover verschuldigde wettelijke rente en de op de invordering betrekking hebbende kosten, alsnog heeft betaald;
- c. gedurende vijf jaar geen betalingen heeft verricht en het niet aannemelijk is dat hij deze op enig moment zal gaan verrichten;

2. De termijn van vijf jaar, bedoeld in het eerste lid, wordt verlengd met de termijn die de bijdrageplichtige in een justitiële inrichting doorbrengt.

3. Het besluit tot afzien van inning of verdere inning wordt ingetrokken of ten nadele van de bijdrageplichtige gewijzigd indien onjuiste of onvolledige gegevens zijn verstrekt en de verstrekking van de juiste of volledige gegevens tot een ander besluit zou hebben geleid.

Toelichting

Onder a

Onderdeel a brengt een wijziging aan in het wetsvoorstel in verband met de verstrekking van gegevens aan de instantie die namens mij met de inning van de bijdrage zal worden belast. Mede namens de Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie licht ik deze wijziging als volgt toe.

Zoals in de memorie van toelichting aan de orde is gekomen, zal bij de inning van de bijdrage voor de kosten van de strafvordering en de slachtofferzorg rekening worden gehouden met de inkomenspositie van de bijdrageplichtige. Op verschillende momenten zal daartoe een inkomens- en vermogenstoets worden gedaan door het CAK – dat zal worden aangewezen om de regeling namens de Minister van Veiligheid en Justitie te innen. Om deze inkomens- en vermogenstoets te kunnen uitvoeren, heeft CAK gegevens nodig van de belastingdienst, het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV) en de Sociale verzekeringsbank (SVB). De voorgestelde bepaling biedt een grondslag voor deze gegevensuitwisseling. Het zal gaan om het inkomensdossier van het UWV, waarin de loongegevens en uitkeringen van het actuele jaar zijn opgenomen. Ook bij de SVB

kan informatie over uitkeringen worden opgevraagd. Bij de belastingdienst kunnen gegevens worden opgevraagd over het aanwezige vermogen in het relevante jaar, het voorlopige verzamelinkomen, het definitieve verzamelinkomen en het belastbaar loon (indien er geen aangifte is gedaan). Deze inkomens- en vermogensgegevens zijn noodzakelijk om te kunnen beoordelen of een betalingsregeling of uitstel van betaling wenselijk is, welke betalingsregeling haalbaar is en of de inzet van dwangmiddelen wenselijk is. De uitvoerende instantie zal slechts die gegevens opvragen die voor de beoordeling hiervan noodzakelijk zijn. Dit is ook in de wettekst vastgelegd ('de gegevens (...) die noodzakelijk zijn'). Daarmee gaat de gegevensverstrekking niet verder dan noodzakelijk is.

De instantie die wordt belast met de inning van de bijdrage kan op basis van de verstrekte inkomens- en vermogensgegevens een gewogen beslissing nemen over het treffen van een betalingsregeling, uitstel van betaling en de toepassing van dwangmiddelen.

Adviezen

De in onderdeel a opgenomen bepaling was opgenomen in het wetsvoorstel zoals dat in consultatie is gegeven aan het openbaar ministerie, de Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak (NVvR), de Nederlandse Orde van Advocaten (NOvA) en de Raad voor de rechtspraak (Rvdr) en ter advisering voorgelegd aan de Afdeling advisering van de Raad van State. Geen van de adviesorganen heeft opmerkingen bij deze bepaling gemaakt. Ten behoeve van advisering door het College bescherming persoonsgegevens (Cbp) is de bepaling over de gegevensuitwisseling na de advisering door de Afdeling advisering van de Raad van State ondergebracht in deze nota van wijziging.

Het Cbp heeft aangegeven dat het uitgangspunt zoals dat in deze nota van wijziging is opgenomen dat niet meer gegevens worden verstrekt dan noodzakelijk is voor het doel waarvoor de gegevens worden verwerkt, in overeenstemming is met een zorgvuldige omgang met persoonsgegevens. Het Cbp adviseert om in de toelichting concreet aan te geven om welke gegevens het gaat. Aan dit advies is gevolg gegeven (zie hierboven).

Onder b

In het wetsvoorstel is thans een kwijtscheldingsbevoegdheid opgenomen. Ik verwijs naar het voorgestelde artikel 592e van het Wetboek van Strafvordering (Sv), dat met deze nota van wijziging vernummerd zal worden tot artikel 592f Sv. Dat artikel maakt, kort gezegd, kwijtschelding van het resterende bedrag mogelijk wanneer de bijdrageplichtige succesvol deelneemt aan een minnelijke schuldregeling.

Met deze nota van wijziging wordt, in een nieuw voorgesteld artikel 592e Sv, voorzien in een aanvullende kwijtscheldingsbevoegdheid. Dit nieuwe artikel maakt het mogelijk dat een nog verschuldigde bijdrage (gedeeltelijk) wordt kwijtgescholden. Kwijtschelding is slechts mogelijk in drie gevallen. In de eerste plaats is kwijtschelding mogelijk wanneer de betrokkene in de vijf daaraan voorafgaande jaren steeds volledig aan zijn betalingsverplichtingen heeft voldaan. Dit houdt in dat de betrokkene de verplichtingen voortvloeiende uit met hem overeengekomen betalingsregeling(en) heeft voldaan. Indien de bijdrageplichtige niet steeds aan deze verplichtingen heeft voldaan, is kwijtschelding niettemin mogelijk. Hij moet dan wel het achterstallige bedrag, vermeerderd met de daarover verschuldigde wettelijke rente en de invorderingskosten, alsnog betalen om in aanmerking te komen voor kwijtschelding. De derde situatie waarin kwijtschelding mogelijk is, is het geval waarin de betrokkene in de voorgaande vijf jaren geen betalingen heeft verricht en het niet aannemelijk is dat hij deze op enig moment zal gaan verrichten. Gedacht kan worden aan de situatie waarin het inkomen van de bijdrageplichtige het vrij te houden bedrag per maand – berekend overeenkomstig de Recofa-methode - gedurende de voorgaande vijf jaren niet te boven is gegaan. Het CAK zal dan steeds uitstel van betaling hebben verleend. De verwachting moet zijn dat de bijdrageplichtige ook in de toekomst de bijdrage niet zal kunnen voldoen, bijvoorbeeld omdat er geen zicht op is dat hij een hoger inkomen zal verwerven. Vorenstaande kort samenvattend, kan kwijtschelding plaatsvinden indien de bijdrageplichtige in de vijf daaraan voorafgaande jaren steeds naar vermogen zijn bijdrage heeft afgelost. Het doel van de bepaling is voorkomen dat een verschuldigde bijdrage een leven

lang op bijdrageplichtigen die wel willen, maar niet kunnen betalen, blijft drukken, waardoor een uitzichtloze situatie zou ontstaan. Tegelijkertijd zijn de voorwaarden van belang om misbruik te voorkomen. Voorkomen moet worden dat personen vijf jaar lang bewust geen betalingen verrichten, terwijl zij daar wel toe in staat zijn, om vervolgens hun schulden kwijtgescholden te krijgen. In dit licht moet ook het voorgestelde derde lid worden gezien. Wanneer er onjuiste gegevens worden verstrekt – de bijdrageplichtige heeft bijvoorbeeld aanvullende inkomsten die hij niet heeft opgegeven of hij heeft aangegeven bepaalde schulden te hebben die niet bestaan – dan kan een verleende kwijtschelding worden ingetrokken.

Met deze kwijtscheldingsbevoegdheid is een balans bereikt tussen enerzijds het voorkomen dat een leven lang een schuld die het gevolg is van deze bijdrageregeling op welwillende bijdrageplichtigen drukt en anderzijds het voorkomen dat bijdrageplichtigen hun betalingsplicht ontlopen door de betaling zo lang mogelijk uit te stellen of te ontduiken.

De Minister van Veiligheid en Justitie,